

fredshed i den afro-asiatiske gruppe, som ved 18. generalforsamlings begyndelse talte 54 af FNs daværende 111 medlemsstater.

Komiteen om indkaldelse af en konference til revision af FN-pagten holdt sit seneste møde i sommeren 1963, men ligesom tidligere lykkedes det ikke at overvinde Sovjetblokkens modstand, idet denne hævdede, at det ville være ulogisk at ændre pagten, så længe Folkerepublikken Kina ikke repræsenterer Kina i FN.

Imidlertid havde de afro-asiatiske lande fundet, at tiden var inde til at tage sagen op direkte i generalforsamlingen, og på dagsordenen for denne sattes derfor på deres foranledning spørgsmålet om en ligelig repræsentation i Sikkerhedsrådet og Det økonomiske og sociale Råd.

Til støtte for det afro-asiatiske synspunkt forelå i Det økonomiske og sociale Råds beretning fra 36. samling (punkt 12) 2 resolutioner, hvoraf den ene henstillede til generalforsamlingen, at der blev truffet foranstaltninger til at sikre en passende repræsentation for Afrika i rådet på grundlag af ligelig geografisk fordeling, mens den anden opfordrede 18. generalforsamling til at udvirke en passende forøgelse i rådets medlemstal.

I et indlæg på 18. generalforsamling erklærede Sovjetunionen at have sympati med de afro-asiatiske landes ønske om en udvidelse af disse organer. Dette krævede imidlertid en pagtændring, som atter forudsatte de fem permanente sikkerhedsrådsmedlemmers, inkl. Kinas, ratifikation. En sådan pagtændring kunne ikke gennemføres, før spørgsmålet om Kinas lovlige repræsentation i FN var løst. Den sovjetiske regering havde været i forbindelse med Kinas lovlige regering (Peking) og havde modtaget et svar, hvorefter Kina, da det fortsat forhindredes i at deltage i FNs arbejde, ikke ønskede at forpligte sig med hensyn til ændringer af pagten vedrørende antallet af medlemmer af FNs principale organer. En tilslutning fra den kinesiske regerings side til en ændring af pagten, så længe Kina repræsenteredes af Formosa-regeringen, kunne føre til etablering af en „2 Kina situation“. Efter sovjetisk opfattelse bifaldt den kinesiske regering således ikke foranstaltninger til tilveje-